

UZASADNIENIE

Formularz UK 2	Sygnatura akt	IV Ka 98/21	
Załącznik dołącza się w każdym przypadku. Podać liczbę załączników:	1		
1. CZĘŚĆ WSTĘPNA			
1.1. Oznaczenie wyroku sądu pierwszej instancji			
Wyrok Sądu Rejonowego w Piotrkowie Trybunalskim z dnia 23 listopada 2020 roku w sprawie II K 671/19			
1.2. Podmiot wnoszący apelację			
# oskarżyciel publiczny albo prokurator w sprawie o wydanie wyroku łącznego			
# oskarżyciel posiłkowy			
# oskarżyciel prywatny			
# obrońca			

# oskarżony albo skazany w sprawie o wydanie wyroku łącznego			
# inny			
1.3. Granice zaskarżenia			
1.1.1. Kierunek i zakres zaskarżenia			
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości		
# w części	#	co do winy	
#	co do kary		
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia		
1.1.2. Podniesione zarzuty			
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji			
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu		

#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	

1.4. Wnioski				
#	uchylenie	#	zmiana	
2. Ustalenie faktów w związku z dowodami przeprowadzonymi przez sąd odwoławczy				
1.5. Ustalenie faktów				
1.1.3. Fakty uznane za udowodnione				
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty
2.1.1.1.				
1.1.4. Fakty uznane za nieudowodnione				
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty
2.1.2.1.				
1.6. Ocena dowodów				
1.1.5. Dowody będące podstawą ustalenia faktów				

Lp. faktu z pkt 2.1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu	
<p>1.1.6. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)</p>			
Lp. faktu z pkt 2.1.1 albo 2.1.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu	
<p>3. STANOWISKO SĄDU ODWOŁAWCZEGO WOBEC ZGŁOSZONYCH ZARZUTÓW i wniosków</p>			
Lp.	Zarzut		
3.1.	błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za postawę orzeczenia, który miał wpływ na jego treść, polegający na uznaniu, iż oskarżony miał obiektywną możliwość wykonania obowiązku alimentacyjnego i nie dopełnił go ze złej woli,	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadny	

	gdzie nie miał on możliwości łożenia alimentów na rzecz małoletniego syna w okresie od dnia 19 maja 2018 roku do dnia 22 listopada 2020 roku co było spowodowane jego trudną sytuacją majątkową i rodzinną		
Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny			
Analiza sytuacji życiowej i zawodowej oskarżonego nie daje podstaw do twierdzenia, że oskarżony nie mógł z przyczyn obiektywnych realizować zobowiązania alimentacyjnego na rzecz małoletniego syna J. W.. Dla oceny zachowania oskarżonego w okresie zarzutu istotne jest, że mimo, iż pracował jako monter w niemieckiej firmie, zarabiając ok 6 – 8 tyś nie realizował obowiązku alimentacyjnego względem syna. Takie zachowanie wskazuje, że oskarżony konsekwentnie			

przez kilka lat realizował plan nie płacenia alimentów na rzecz małoletniego Ograniczał przy tym możliwości dochodzenia tych roszczeń w drodze egzekucji, na co wskazuje aktualne zadłużenie alimentacyjne wykazywane przez komornika (vide k. 129).

Nie zasługuje na uznanie argument obrońcy oskarżonego, że nie posiadał on możliwości zgromadzenia środków pieniężnych na alimenty, jako że uzyskiwane wynagrodzenie za pracę przeznaczał w pierwszej kolejności na utrzymanie swojej rodziny. Sam fakt posiadania kolejnych dzieci tudzież nowej rodziny nie pociąga za sobą automatycznie ustania obowiązku alimentacyjnego w stosunku do uprawnionego (vide wyrok Sąd Najwyższy z 14 maja 2002 r. sygn. V CKN 1032/00). Tymczasem wbrew obowiązującym przepisom i

prawomocnemu
wyrokowi sądu
karnego w sprawie
o czyn z art. 209
& 1a k.k., oskarżony
samodzielnie i
odmiennie
zadecydował o tym,
że łożył będzie
na swoją obecną
rodzinę, z
jednoczesnym
pokrzywdzeniem
małoletniego syna J.
W..

Nie ma też podstaw,
by usprawiedliwiać
zachowanie W. B.
koniecznością
spłacania kredytu
frankowego.
Jakkolwiek sytuacja
materialna
oskarżonego w
okresie objętym
zarzutem,
wynikająca z
obowiązku
regulowania
wysokich rat kredytu
mogła być trudna,
nie można jednak
tracić z pola
widzenia tego, iż rolą
oskarżonego było,
mając świadomość
ciężenia na nim
zobowiązania
kredytowego i
obowiązku
alimentacyjnego,
starać się kierować
swoim życiem
zawodowym, tak
aby móc czynić
zadość wszystkim
ciążącym na nim
zobowiązaniom.
Posiadane przez

niego kwalifikacje (ślusarz – mechanik), pozwalają pozytywnie spoglądać na perspektywę podjęcia przez niego nowego zatrudnienia po zakończeniu pracy w niemieckiej firmie. Tymczasem oskarżony nie wykazywał dążeń do podjęcia zatrudnienia, nie zarejestrował się jako osoba bezrobotna, co świadczy o tym, iż unikał ofert pracy z urzędu pracy i tym samym przymusowej spłaty obciążających go wierzytelności alimentacyjnych.

Pomijając kwestie związane z sytuacją majątkowo – bytową , należy również podkreślić, iż sąd rejonowy ustalił także inne okoliczności świadczące o negatywnym nastawieniu oskarżonego do ciążącego na nim obowiązkułożenia na utrzymanie pokrzywdzonego J. W.. W tym zakresie prawidłowo przyjęto, że nie tylko nie uiszczal on wymagalnych

świadczeń alimentacyjnych ale również nie przekazywał na rzecz wymienionego syna żadnych świadczeń niepieniężnych, w tym chociażby prezentów. Ponadto, co wynika wprost z wiarygodnych zeznań matki pokrzywdzonego – A. W. oskarżony w okresie przypisanego mu czynu w wyroku sądu pierwszej instancji w żaden sposób nie uczestniczył w jego wychowaniu, nie spotykał się z nim, w ogóle nie utrzymywał z nim żadnego kontaktu. Niewątpliwie zaś gdyby posiadał pozytywny stosunek do konieczności łożenia na utrzymanie swojego dziecka, nawet przy braku możliwości dokonywania bieżących płatności z tytułu alimentów w wysokości określonej wyrokiem wydanym w postępowaniu cywilnym, podejmowałby inne zachowania (przekazywanie upominków, drobnych kwot pieniężnych czy też przejawianie zainteresowania

wychowywaniem syna), co jednak jak ustalił sąd I instancji nie miało miejsca.			
Wniosek			
wniosek o zmianę zaskarżonego wyroku poprzez uniewinnienie oskarżonego od popełnienia przypisanego mu czynu, ewentualnie poprzez wymierzenie oskarżonemu kary ograniczenia wolności.	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadny		
Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.			
Wniosek o uniewinnienie oskarżonego jest niezasadny z przyczyn wskazanych powyżej. Zastosowana względem oskarżonego reakcja karna jest w pełni słuszna. Wymierzona kara 4 miesięcy bezwzględnego pozbawienia wolności nie nosi cech rażącej surowości. Sąd Rejonowy w			

Piotrkowie
Trybunalskim
skazując uprzednio
wymienionego
wyrokiem z dnia
16 września 2019
roku sygn. akt
VII K 142/19, za
popelnienie czynu
podobnego do tego,
który był
przedmiotem osądu
w niniejszej sprawie,
zdecydował o jego
resocjalizacji w
warunkach
wolnościowych,
jednak oskarżony
tego nie uszanował.
Zważywszy zatem, iż
uprzednio orzeczona
oskarżonemu kara
wolnościowa
okazała się być
wysoce
nieskuteczna,
konieczne jest
zastosowanie wobec
niego
wychowawczego
oddziaływania w
warunkach izolacji
penitencjarnej,
celem
uświadomienia mu
naganności jego
postępowania,
którego nie był w
stanie do tej pory
zrozumieć. Skoro
wcześniej orzeczona
kara pozbawienia
wolności jako
najsurowsza z
katalogu kar
zasadniczych nie
osiągnęła swojego
celu i nie wdrożyła
go do przestrzegania
porządku prawnego,

to nie sposób zakładać aby mogła takie zadania spełnić proponowana przez skarżącego kara ograniczenia wolności		
4. OKOLICZNOŚCI PODLEGAJĄCE UWZGLĘDNIENIU Z URZĘDU		
4.1.		
Zwięźle o powodach uwzględnienia okoliczności		
5. ROZSTRZYGNIĘCIE SĄDU ODWOŁAWCZEGO		
1.7. Utrzymanie w mocy wyroku sądu pierwszej instancji		
5.1.1.	Przedmiot utrzymania w mocy	
Utrzymanie w mocy wszystkich rozstrzygnięć zawartych w wyroku.		
Zwięźle o powodach utrzymania w mocy		
Sąd rejonowy prawidłowo przeprowadził		

postępowanie w niniejszej sprawie, rozważył wszystkie okoliczności mające znaczenie przy wydaniu wyroku i wydał na ich podstawie słuszne rozstrzygnięcie.			
1.8. Zmiana wyroku sądu pierwszej instancji			
5.2.1.	Przedmiot i zakres zmiany		
Zwięźle o powodach zmiany			
1.9. Uchylenie wyroku sądu pierwszej instancji			
1.1.7. Przyczyna, zakres i podstawa prawna uchylecia			
5.3.1.1.1.		# art. 439 k.p.k.	
Zwięźle o powodach uchylecia			
5.3.1.2.1.	Konieczność przeprowadzenia na nowo przewodu w całości	# art. 437 § 2 k.p.k.	

Zwięzłe o powodach uchylenia			
5.3.1.3.1.	Konieczność umorzenia postępowania	# art. 437 § 2 k.p.k.	
Zwięzłe o powodach uchylenia i umorzenia ze wskazaniem szczególnej podstawy prawnej umorzenia			
5.3.1.4.1.		# art. 454 § 1 k.p.k.	
Zwięzłe o powodach uchylenia			
1.1.8. Zapatrywania prawne i wskazania co do dalszego postępowania			
1.10. Inne rozstrzygnięcia zawarte w wyroku			
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności		
6. Koszty Procesu			

Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności	
2	<p>Zgodnie z regulacją art. 627 kpk, § 11 ust 2 pkt 4 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 roku w sprawie opłat za czynności adwokackie (Dz. U. poz. 1800 r., z późn. zm.) sąd okręgowy zasądził od oskarżonego W. B. na rzecz oskarżycielki posiłkowej A. W. kwotę 840 złotych tytułem zwrot kosztów zastępstwa procesowego w postępowaniu odwoławczym.</p>	
3	<p>Mając na względzie wymierzenie oskarżonemu W. B. kary pozbawienia wolności o charakterze bezwzględnym, na podstawie art. 624 § 1 k.p.k. oraz art. 17 ust.1 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 roku o opłatach w sprawach karnych (tekst jednolity Dz. U. z 1983 roku Nr 49, poz. 223 z późniejszymi zmianami) sąd okręgowy zwolnił w/ w od ponoszenia</p>	

	kosztów sądowych za postępowanie odwoławcze, uznając że pokrycie tychże byłoby dla niego zbyt uciążliwe ze względu na ciężący na nim obowiązek alimentacyjny.	
7. PODPIS		

1.11. Granice zaskarżenia			
Kolejny numer załącznika	1		
Podmiot wnoszący apelację	obrońca oskarżonego		
Rozstrzygnięcie, brak rozstrzygnięcia albo ustalenie, którego dotyczy apelacja	rozstrzygnięcie co do winy		
0.1.1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia			
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości		
# w części	#	co do winy	
#	co do kary		
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia		
0.1.1.3.2. Podniesione zarzuty			

Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji		
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	

#	brak zarzutów		
0.1.1.4. Wnioski			
#	uchylenie	#	zmiana